

eller nedsætte, naar vedkommende paa ny ansættes enten i Statens, Civillistens eller det kgl. Hus' Tjeneste.

Udbetalingen af Understøttelser een Gang for alle efter nærværende Lovs § 4 bliver, hvis den paagældende umiddelbart efter Tronskiftet opnaar Ansættelse i Statens eller det kgl. Hus' Tjeneste, at udsætte til hans Afskedigelse herfra og bortfalder, hvis han dør under denne Tjeneste.

§ 7.

Bestemmelsen i Pensionsloven af 24. Februar 1858 § 2, sidste Punktum, ophæves. Pensioneringen af Tjenestemænd hos apanagerede Medlemmer af det kongelige Hus er Statskassen uvedkommende.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under Behandlingen paa Rigsdagen af Forslaget til den under 19. April 1907 udgivne Lov Nr. 120 om Pensioner og Understøttelser i Anledning af Tronskiftet blev der fra alle Sider (se herom bl. a. den af Folketingets Finansudvalg under 23. Marts 1907 afgivne Betænkning, Rigsdagstidenden 1906—07, Tillæg B. Sp. 2795 ff.) ytret Ønske om Tilvejebringelsen af en endelig Ordning af Statskassens Forpligtelser med Hensyn til Pensioneringen af de under ophørte Civillister henhørende Tjenestemænd og saadannes efterladte, for at man kunde undgaa de af Bestemmelsen i § 2, sidste Punktum i Pensionslovene af 5. Januar 1851 og 24. Februar 1858 følgende, tilbagevendende Overvejelser angaaende en ny Hofpensionslov ved hvert Tronskifte. Til Imødekommelse af dette Ønske fremsatte Regeringen derefter i den paafølgende Rigsdagssamling under 18. Januar 1908 det i Rigsdagstidenden 1907—08, Tillæg A. Sp. 4407 ff. aftrykte Forslag til Lov om Udredelse af Hofpensioner, hvilket Forslag i Korthed gik ud paa, at al Pensionering i Anledning af Tronskifte fremtidig skulde falde den nye Civilliste til Last, imod at Staten udrede et aarligt Tilskud af 25,000 Kr. til en Pensionskasse for det kongelige Hofs Tjenestemænd og saadannes efterladte. Dette Forslag, som hvilede paa den Grundtanke, at Statskassen for Fremtiden forpligtedes til at betale hele Pensioneringen ved Tronskifte i ganske samme Omfang, som

ved de tidligere Tronskifter, kun under en anden Form, nemlig som et fast, stedsevarende Tilskud til en Hofpensionskasse, fandt imidlertid kun en begrænset Tilslutning, og blev ikke behandlet færdigt i Folketinget, hvorefter det ikke oftere forelagdes for Rigsdagen.

Under disse Omstændigheder er det fundet rigtigt at genoptage Sagen paa et noget andet Grundlag og herved bl. a. at tage Sigte paa at imødekomme de Ønsker, der ved tidligere Lejligheder ere fremkomne fra Repræsentationens Side om at blive sat i Stand til paa Forhaand nøjere at overse den Pensionsbyrde, som ved Tronskifte kan falde Statskassen til Last. Man skal i saa Henseende navnlig henvisse til de allerede i vedkommende Udvalgs Betænkning af 9. Maj 1856 over Udcast til Pensionslov for de under Ministerierne for Monarkiets Fællesanliggender henhørende Embedsmænd og disses Enker og Børn, se Rigsraadstidende 1856, Anhang B. Sp. 535 ff., fremkomne Ønsker om en paa Forhaand truffen Fastsættelse af Antallet og Gageringen af de Embedsmænd og Betjente under Civillisten, hvis eventuelle Pensioner for dem og deres efterladte skulde overtages af Statskassen, Ønsker, der fandt fornyet Udtryk i den i Folketingets Finansudvalgs ovenfor nævnte Betænkning af 23. Marts 1907 citerede, af Rigsraadets Folketing den 7. Marts 1866 vedtagne Beslutning, hvorved Regeringen opfordredes til at forelægge Repræsenta-